

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 16C/232/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414208378
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414208378.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní samosudkyňou JUDr. Silviou Walterovou v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00492736 zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK, Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava proti odporkyňi: D. U., F.. XX.X.XXXX, F. T. P.. S. X, T. W. Z.P. pre P. U. M., H. Okresného J. T. O. o zaplatenie 50,70 eura takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 50,70 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,57 eura a náhradu iných trov konania vo výške 16,50 eura na účet JUDr. Vladimíra Kána, číslo účtu: J. XXXX XXXX XXXX XXXX, R.: XXXXXXX do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 6.5.2014 domáhal zaplatenia 50,70 eura a náhrady trov konania, nakoľko odporkyňa sa v dopravnom prostriedku navrhovateľa nepreukázala na výzvu kontrolného orgánu platným cestovným lístkom.

Súd vydal platobný rozkaz č. k. 30Ro/890/2014 - 7 dňa 31.7.2014, ktorým odporkyňu zaviazal k zaplateniu uvedenej sumy a náhrady trov konania.

Nakoľko sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporkyne, súd ho uznesením č. k. 16C/232/2014-19 zo dňa 18.11.2014 zrušil.

Uznesením č. k. 16C/232/2014-20 zo dňa 18.11.2014 ustanovil súd odporkyňi podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníka. Opatrovník sa k návrhu nevyjadril.

Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Oboznámením sa s hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 25.10.2013 bolo preukázané, že odporkyňa sa v uvedený deň na linke č. 37 na výzvu revízora nepreukázala platným cestovným lístkom - cestovala bez cestovného lístka.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zák. č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z. z. ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z. z. sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 56/2012 Z. z. dopravca je povinný zverejniť tarifu na svojom webovom sídle a zabezpečiť, aby sa aspoň základné údaje sprístupnili verejnosti v cestovnom poriadku, a ak je to možné, aj v priestoroch autobusovej stanice a v autobusoch, a aby osádka autobusu a revízori boli schopní informovať cestujúcich o sadzbách a ostatných cenách pred začatím prepravy a počas nej.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporkyňa cestovala v dopravnom prostriedku navrhovateľa, pričom sa na výzvu revízora nepreukázala platným cestovným lístkom tak, ako bola povinná (§ 14 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z. z.), súd ju preto k zaplateniu cestovného 0,70 eura a úhrady 50,- eur požadovanej navrhovateľom podľa § 14 ods. 2 a § 17 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z. z., spolu 50,70 eura zaviazal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 150 ods. 2 O. s. p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov právneho zastúpenia 29,57 eura a náhradu iných trov konania, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok za návrh 16,50 eura. Trovy právneho zastúpenia súd vyčíslil v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a za jeden úkon právnej pomoci priznal 16,60 eura (§ 10 ods. 1 cit. vyhl.) za dva úkony: 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné podanie návrhu (§ 14 ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl.) = 33,20 eura a paušálnu sumu $2 \times 8,04$ eura = 16,08 eura, spolu 49,28 eura s 20 % DPH (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.) 9,86 eura = 59,14 eura. Súd nepriznal navrhovateľovi odmenu za úkon: zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplatenie z dôvodu, že tento úkon nebol hmotnoprávnou podmienkou reálneho uplatnenia predmetného nároku na súde, t. j. aj bez vynaloženia nákladu na tento úkon právnej služby, by sa mohol domáhať návrhom ochrany svojich práv v konaní pred súdom. Nejde teda o účelne vynaložené trovy konania. Náhrada trov právneho zastúpenia teda predstavuje sumu 59,14 eura, ktorú súd v súlade s § 150 ods. 2 O. s. p. znížil o 50 % na 29,57 eura. K aplikácii tohto ustanovenia zákona súd dospel na základe zistenia, že navrhovateľom uplatňovaná náhrada trov konania v sume 59,14 eura je voči žalovanej pohľadávke 50,70 eura vysoká.

Podľa § 150 ods. 2 O. s. p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Z jazykového a logického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne nevyplýva, akými úvahami sa má súd spravovať pri svojom rozhodovaní. Miera úvahy súdu je zúžená na univerzálnu danosť takejto možnosti, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Aký je pomer výšky trov k výške pohľadávky, ktorý treba považovať za neprimeraný, zákon nezakotvuje a moderačné právo súdu je ponechané na úvahe súdu. V danom prípade nemožno ponechať bez povšimnutia najmä tú okolnosť, že úkony advokáta smerujúce k vymoženiu pohľadávky navrhovateľa si nevyžadovali zložitý proces prípravy a vybavenia a z právneho hľadiska sa jedná

o jednoduchý typ žaloby, bez nutnosti náročnej právnej analýzy, nakoľko ide evidentne o hromadne uplatňovaný návrh s nízkou hodnotou pohľadávky.

Náhradu trov konania je odporkyňa povinná zaplatiť advokátovi navrhovateľa (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinná dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže podať návrh na vykonanie exekúcie.

oprávnený